

Czytania: (Tb 2, 9-14); (Ps 112 (111), 1b-2. 7-8. 9); Aklamacja (Ef 1, 17-18); Ewangelia (Mk 12, 13-17)

W dzisiejszym pierwszym czytaniu słyszymy ciąg dalszy historii Tobiasza. Księga ta jest pewną hellenistyczną nowelą na temat tego czy warto być dobrym w życiu i o co trzeba się starać. Motyw ten trochę przypomina księgę Hioba. Tobiasz, chociaż zawsze starał się być dobrym dla innych, ryzykując nawet przy tym swoje życie, zostaje dotknięty ślepotą. Tobiasz, trochę z bólem serca, ale pozostaje wierny wyznawanym wartościom, nie chce w żaden sposób przekroczyć Bożych przykazań. Nie dopuszcza, aby nawet cień wątpliwości, co do prawości jego postępowania padł na niego czy jego bliskich. Chce on pozostać człowiekiem prawym, o nieskazitelnej opinii. Nie tylko żadnego zła nie dopuszcza do siebie, ale stara się nadal trzymać z daleka także od tego, co by miało choćby pozór zła albo wprowadzałoby jakąś wątpliwość. Tobiasz uczy nas tego jak być wzorem przejrzystości i prawości w każdych okolicznościach życiowych, szczególnie kiedy jesteśmy niespodziewanie i w naszej może nawet opinii, niesłusznie dotknięci dramatycznym cierpieniem. Tobiasz uczy nas, że nawet w tej ciemności, w której się znalazł, w tym trudnym doświadczeniu ślepoty, należy zachować ten sam kierunek postępowania, należy pozostać człowiekiem prawym i dobrym. Nawet gdy najbliżsi wątpią i jest to powodem do rodzinnych nieporozumień. Nawet jego żona robi mu wyrzuty i podważa wartość bycia dobrym dla innych: „Gdzie są teraz twoje ofiary, gdzie są twoje dobre uczynki? Teraz jest już wszystko o tobie wiadome”, i sugeruje, że może zrobił on jednak w skrytości coś złego. Tobiasz nie traci jednak ufności w Bożą sprawiedliwość i w wagę wierności Bożym przykazaniom. Do takiej postawy zachęca także psalmista: „Błogosławiony człowiek, który służy Panu i wielką radość znajduje w Jego przykazaniach”.

Z tym pierwszym czytaniem jest też w pewien sposób związana Ewangelia, w której Jezus przypomina nam że są sprawy, o które trzeba dbać ze względu na zachowanie porządku społecznego, są one umowne i drugorzędne, rzeczy należące do Cezara oddajcie Cezarowi, rzeczy tego świat oddajcie temu światu, ale są też sprawy, o które trzeba dbać, które wpływają na naszą relację z Bogiem. Człowiek jest stworzony przez Boga i na obraz i podobieństwo Boże, dlatego każdy swym życiem powinien odzwierciedlać dobroć i miłość Boga. Naszym dobrym życiem mamy zawsze wielbić Boga i oddawać Mu chwałę.

o. Wiesław Jonczyk SJ